

هشدار به شاگردون

۱۲

۱ در این موقع هزاران نفر جمع ببینه، اونجوری که همدیگر لَقْدِمال کاردنه. عیسی اول با شه شاگردون صحبت ها کرده و بائوته: «از خمیرمایه فریسیون که همونا ریاکاری هسه دوری هاکانین. ۲ هیچ چی جا بخارده نییه که پدیدار نوهه و هیچ چی پوشیده نیه که آشکار نوهه. ۳ اونچه در تاریکی بائوتینی در روشنایی بشنوییه وونه و اونچه پشت درهای دَوسِته صحبت هاکانین از پشت بومها اعلام وونه.

۴ «رَفَقون، شما ره گامبه از اونایی که جسم ره کاشینه و ویشون دست جه ویشتر بر نِه، نترسین. ۵ شما ره نشون دِمبه از کی باید بترسین: از خِدا که پس از بگاشته جسم، قدرت دانّه به جهندم دِمیده. آره شما ره گامبه از خِدا هسه که باید بترسین. ۶ آیا پنج تا میشکا به دتا شاهی بروتّه نونّه؟ با این همه حتی آتا از اونا خِدا یادجه نشونه. ۷ حتی شِمه سر می هم همه بشمارسته هسه. پس نترسین، اینسته که شِمه ارزش خَلّه ویشتر از هزارون میشکا ارزش داننه.

۸ «شما ره گامبه هر کی مه ره نزد مردم اقرار هاکانه انسان ریکا هم و ره در حضور فرشتهای خِدا اقرار کانده. ۹ اما هرکی نزد مردم مه ره انکار هاکانه مین هم در حضور فرشتهای خِدا انکار کامبه که ور اشناسیمبه. ۱۰ هر کی حرفی برضد انسان ریکا بایره، بخشیده وونه اما هر کی به روح خِدا کفر بایره بخشیده نونه. ۱۱ وقتی شما ره به کنیسه ها و حاکمان یا قاضی ها پلی ورنه، ناراحت نوشین که چجوری شه جه دفاع هاکانین یا چیشی بایرین، ۱۲ اینسه که در اون زمون روح خِدا اونچه ره که باید بایرین شما ره یاد دنه.»

مَثَل ثروتمند نادون

۱۳ یکدفعه اتا نفر از میونه مردم و ره بائوته: اِستا مه برار بایر مه ارث پی بیری ره با مین قسمت هاکانه. ۱۴ عیسی جواب هادا: ای مرد کسی مه ره میون شما داور یا تقسیم کونده قرار نِدا ۱۵ پس مردمسته بائوته: «بهوش بوشین انده حرص و طمع نخارین اینسه که انسان زندگی به زیادی ونه دارایی نیه.»

۱۶ بعد این مَثَل ره ویشون اِسّه بیارده: اتا مردی سرمایه دار شه باغ جه اتا خَلّه محصول جمع ها کرده. ۱۷ پس شه پلی فکر ها کرده، اچیکار هاکانیم اینسه که جایی برای انبار ها کردنه محصول نِدارمبه؟ ۱۸ بعد بائوته: دومبه اچیکار باید هاکانیم! شه انبارها ره خراب کامبه و انبارهای گتتر درست کامبه، و تموم گندم و شه دارو نِدار ونه دله ذخیره کامبه. ۱۹ بعد شه پلی گامبه: ای جان مین برای سالها اموال جمع ها کردی. اِسا با خیال راحت ؛ بخور و بنوش و خوش بوش. ۲۰ اما خِدا و ره

باثوته: (ای نادون! همین امشو ته جانه گرمبه. پس اونچه جمع هاكاردی كِنجه رِسینه؟) ۲۱ شما ره گامبه این هَسّه عاقبت کسی که شسته سرمایه جمع كانده اما در برابر خِدا ثروتمند نیه.»

زندگی بدون نگرانی

۲۲ بعد عیسی شه شاگردون ره باثوته: «پس شما ره گامبه ناراحت شه زندگی نَوشین که چیشی بخورین و نا ناراحت شه تن که چیشی دَپوشین. ۲۳ زندگی از خوراک و تن از لباس مهمتر هَسّه. ۲۴ کلاغها ره هارشین: نا کارنه و نا درو کانه نا کَمَل دون دارنه و نا انبار؛ با همه اینا خِدا ویشونه روزی دنه. و شما چنده بارزتر از پرندهها هستینی! ۲۵ کی هَسّه از شما که بتونه با ناراحتی، اتا ساعت شه عمر زیاد هاكانه؟ ۲۶ پس اگه شما کار به این کوچیکی ره نَتونی انجام حادین، چهیسته ناراحت بقیه هستینی؟»

۲۷ گلهای صحرا ره بونین که چجوری رشد کانه نا رِسینه و نا بافنه. شما ره گامبه که حتی سلیمان پیغمبر هِم با تموم شکوه و جلالش مثل آتا از اونا آراسه نیینه. ۲۸ پس اگه خِدا علف صحرا ره که امروز دره و فردا تَیر دله دَشیندیه وونه، اینجوری پوشندنه، چنده ویشتر شما ره ای بی ایمانون پوشندنه! ۲۹ پس دِنبال این نَوشین که چیشی بَخارین. ناراحت اینها نَوشین. ۳۰ اینسته که مردم بی ایمان این دنیا دِنبال این چیزها درنه اما شِمه پی پر خِدا دونده که به اینا همه نیاز دارن. ۳۱ بلکه شما دِنبال پادشاهی و دَوشین که همه اینا رِ هِم خِدا شما ره دنه.

۳۲ ای گله کوچک، نَترسین اینسه که خشحالی شِمه پی پر خِدا این هَسّه که پادشاهی ره به شما عطا هاكانه. ۳۳ اونچه دارنی بَروشین و به فقرا حادین؛ شِسّه کیسههایی حاضر هاكانین که بَیسته نَوشه، و گنجی تموم نَشودنی آسمون دله جمع هاكانین، جایی که نا دزد انه و نا بید زنده. ۳۴ اینسه که هر جا شِمه گنج دره، شِمه دل اونچه دره.

آمادگی برای بر دگرستن مسیح

۳۵ عیسی ادامه هادا باثوته، شه کمر خدمتسته دَودین و شه چراغ ره روشن دارین. ۳۶ مثل کسانِی بوشین که منتظرنه ویشونه سرور عروسی جه بر دگرده، تا وقتی راه جه بَرسییه و در ره بزو سریع در رِ واز هاكانه. ۳۷ خوشحال خادمونی که وقتی ویشونه سرور بر دگرده اونا ره بیدار و هشیار بَویه. راستی راستی شما ره گامبه که ویشون سرور شه کمر به خدمت هاكاردنه ویشون وندنه؛ آره اونا ره سیفره سر نیشندنه و جلو انه اوناچه پذیرایی كانده. ۳۸ خوشحال خادمانی که وقتی ویشونه سرور راه جه بَرسه چه وسط شو چه آخر شو ویشون ره بیدار و هشیار بَویه.

۳۹ «بدونین که اگه صاحبخانه بدونه دزد در چه ساعتی انه نیشینه و نیته ونه سیره ره دزد بَرنه. ۴۰ پس شما هم آماده بوشین اینسته که انسان ریکا در ساعتی انه که انتظار ندارینی.»

۴۱ پطرس بپرسید: سرور من آیا این مثل ها ره آمستّه بیاردی یا همه ایسته؟» ۴۲ عیسی خدایوند در جواب بائوته: پس اون کارگر امین و دونا کی هسته که ونه ارباب و ره سرپرست شه خادمون سیره هاکارده تا سهم غذای اونا ره به موقع هاده؟ ۴۳ خوشبحال اون غلام که وقتی ونه ارباب بر دگرده و ره مشغول کار بویه. ۴۴ اطمینان دارین که و ره ناظر تموم شه دارایی کاند. ۴۵ اما آگه اون غلام شه پلی فکر هاکانه که ونه ارباب دیر هاکارده، و شروع هاکانه به اذیت و آزار خادمون و بخاردن و عرق خاری هاکاردن ۴۶ ونه ارباب در انا روزی که و انتظار نداننه و در انا ساعت که از اون آگاه نییه انه و و ره از میونه دوپاره کاند و و ره جایی که خائنین درنه دم دنه.

۴۷ غلامی که شه ارباب خاصه ره دونده و با این همه شه ره برای انجام اون آماده نکانده خله چو خانه. ۴۸ اما اون که شه ارباب خاصه ره ندونده و کاری کاند که سزاوار تنبیه هسه چویه کمتری خانه. هرکی ره ویشتر هاداهه بویه و نجه ویشتر هم بخاسه وونه و هرکی مسؤلیتیش ویشتر بووشه ویشتر جواب پس هاده.

هشار دربارۀ اختلاف و جدایی

۴۹ بییمومه تا زمینسته تش بیارم و ای کاش که تا ایسا تش گته! ۵۰ اما من باید از تجربه های سخت عبور هاکانیم و هر چند در فشار درمه تا تموم بویه. ۵۱ خیال کانی بییمومه تا زمینسته صلح بیارم؟ نا بلکه تا جدایی دمیدم. ۵۲ از این به بعد میونه پنج نفر از اهل آتا سیره جدایی کفینه سه تا علیه دتا هستینه و دتا علیه سه تا. ۵۳ پی پر علیه ریکا و ریکا علیه پی پر مار علیه کیجا و کیجا علیه مار، شی مار علیه پسر زن و پسر زن علیه شی مار.»

تعریف زمون ها

۵۴ بعد عیسی مردم ره بائوته: وقتی وینی اتا ابر از طرف غرب بییموهه زود گانی: وارش خانه بیره و وارش گینه. ۵۵ و وقتی باد جنوب بیره، گانی: (هوا گرم خانه بویه و همبیتی وونه. ۵۶ ای ریاکارون! شما که خوب دونی چچوری با حارشانن به زمین و آسمون، وضع آب و هوا ره تعبیر هاکانین، چه ایسته نتوتونی این زمانی که ونه دله درینه ر درک هاکانین؟

۵۷ چه ایسته شه دربارۀ اونچه درست هسه قضاوت نکانی؟ ۵۸ اون زمان که با شه شاکی شونی دادگاه، تلاش هاکان تا راه دله ونه رضایت ره جلب هاکان، وگر نه ته ره قاضی پلی وته و قاضی ته ره بگهبون دست دنه و ته ره دم دنه زندان دله. ۵۹ ته ره گامبه که تا آخرین شاهی ره پس ندی زندان جه در نیی.»